

~~infacto~~

- JOULUXQ
- TALOUSKERHO MÄRKÄN KUULUMISET
- ALUMNISEMINAARI
- PIKKUJOULURISTEILY

Don't just come to work. Come to change.

Improve lives. Invent something new. Solve a complex problem.
Extend your talents. Build enduring relationships.

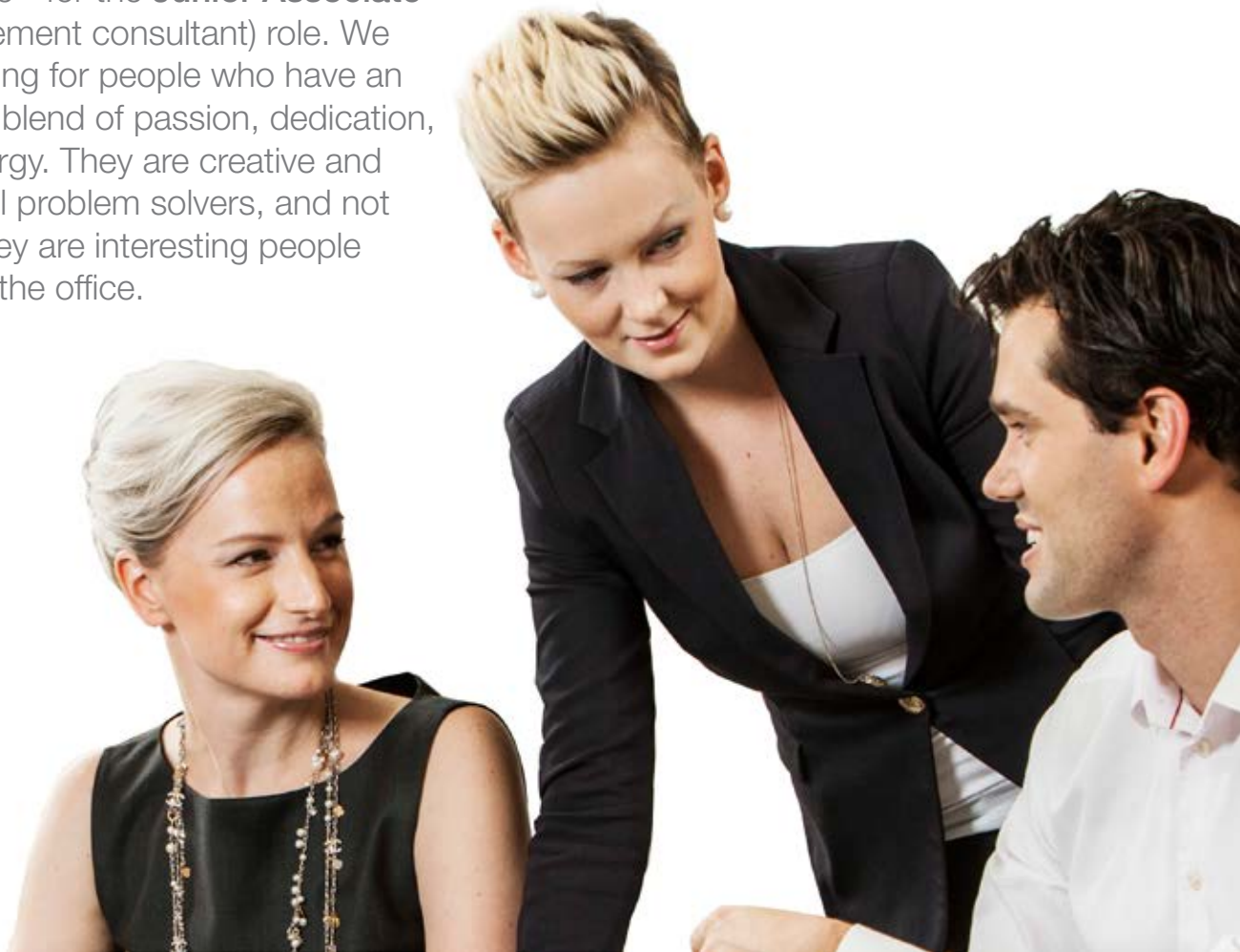
Across the world, challenges that didn't exist a few years ago now present blank slate opportunities for creative solutions. At McKinsey, we highly value the diversity of our talent and the creativity that diversity can bring. We hire from all Finnish universities and from all backgrounds.

We are now looking for outstanding Master's degree candidates - in any discipline - for the **Junior Associate** (management consultant) role. We are looking for people who have an unusual blend of passion, dedication, and energy. They are creative and insightful problem solvers, and not least, they are interesting people beyond the office.

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi.

With any questions, please contact Tiina Tolonen, tiina_tolonen@mckinsey.com or +358 9 6157 1752.

You can send your application anytime, even up to a year before your expected graduation, by filling in an online application at www.mckinsey.fi.

Indeksit

4	_____	PÄÄKIRJOITUS
5	_____	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
6	_____	HALLOPEDIN KYNÄSTÄ
8	_____	ALUMNIN KUULUMISIA
9	_____	TEK-PALSTA
10	_____	JOULUXQ
12	_____	HAASTE
13	_____	KOLUMNI
14	_____	TUTALAINEN MAAILMALLA
16	_____	TALOUSKERHO MARKKA
18	_____	ALUMNISEMINAARI
20	_____	PIKKUJOULU-CRUISE
21	_____	ESTIEM

Kolmiot 21.11. Tampereen Tivolissa

Uusia haasteita

Viimeisiä viedään! Syyslukukausi alkaa olla viimeisiä tenttejä ja harkkatöitä vaille kasassa. Omalta osaltani on päättymässä myös aika Indecin hallitustoiminnassa. Alun perin hain toisena vuonna fuksikapteeniksi, mutta onneksi yleiskokous tiesi paremmin, mihin tehtävään sovin ja valitsi minut tapahtumavastaavaksi. Sen tapahtumarikkaan vuoden jälkeen halusin vielä jatkaa mukana toiminnassa ja päädyin tähän päätoimittajan pestiin. Vaikka hikeä ja tuskan kyneleitä on tullut tämänkin pestin kanssa vuodatettua, olen myös oppinut paljon. Aina-kin sen, että hommien tekemistä helpottaa, jos aloittaa ne ajoissa, ja että kalenteriin on hyvä varata joskus aikaa myös rentoutumiselle.

Uudet hallitustoimijat valittiin marraskuun lopussa. Toivotankin heille intoa ja jaksamista seuraavan vuoden koitoksiin. Hallitustoiminta pitää sisällään monipuolisesti kaikenlaista, eikä tylsyydestä varmasti tarvitse kärsiä – onneksi suurin osa on silti mukavaa tekemistä ja siitä jää hyviä muistoja koko loppuiäksi. Toivottavasti uudet toimijat tarttuvat tehtäviinsä innolla ja toisaalta jaksavat kiinnostua niistä vielä joulukuussakin. Itse annan iloisena tilaa uusille kasvoille ja lähdän rentoutumaan Singaporen lämpöön. Enkä ajatellut missään tapauksessa jatkaa edeltäjäni Mikko Rahikaisen jäljissä. Hänethän valittiin menneellä viikolla kautta aikain ensimmäiseksi indecs-läiseksi TTY:n hallituksen puheenjohtajaksi. Mahtavat onnittelut Mikolle ja Teemu Viljamäelle, joka raivasi myös tiensä ylioppilaskunnan hallitukseen!

Tässä vuoden viimeisessä lehdessä on katsaus loppusyksyn ja alkutalven tapahtumiin niin vanhojen, uusien kuin toivottavasti myös tulevienkin kiltä-aktiivien kirjoittamana. Saamme lukea muun muassa ekskursioista ja ESTIEM-tapahtumista sekä vaihto-opiskelun nelikentästä ja pikkujouluristelystä. Perinteissä siis pysytään. Toivottavasti ensivuonna Infactoa luotsaa tiimi, jolla intoa myös innovointiin ja kehitystyöhön.

Ennen seuraavan vuoden haasteita on kuitenkin selvitävä vielä viimeisistä tenteistä. Sen jälkeen on lupa laittaa koulukirjat pois silmistä ja rentoutua joululoman merkeissä. Jokainen voi vetää villasukat jalkaan, ottaa viltin alla mukavan asennon, lukea sen pitkään odottamansa kirjan tai katsoa jonkin hyvän elokuvan. Vaihtoehtoisesti voi myös laittaa pipon päähän ja mennä nauttimaan ulos lumesta ja kauniista maisemista. Pääasia on kuitenkin, että joululomalla voi nähdä läheisiä ja rentoutua ennen tammikuussa jatkuvia koitoksia.

Lämpimin terveisin,

Jenni Karjalainen

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@indecs.info

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTAJA:

jenni.karjalainen@tut.fi

PAINOPAIKKA: Juvenes Print TTY, Tampere

PAINOMÄÄRÄ: 50 KPL

www.indecs.info

KANNEN KUVA: XQ-TIIMI

12. JOULUKUUTA 2013

TAMPERE, TTY

Puheenjohtajan palsta

No, mitä ihmettä, joko nyt on joulukuu. Haikein mielin joudun pian jättämään tämän pestini seuraajalleni Tommi Valkoselle. Tommilla on hyviä visioita ja intoa ensi vuodeksi, ja hän on lisäksi varustettu sopivan kieroutuneella huumorintajulla. Killan ajautumista hunningolle en siis todellakaan pelkää. Tommin ajautumista hunningolle pelkään sitten sitäkin enemmän.

Olen toki tyytyväinen muutenkin uuteen hallitukseen. Toiminnan jatkuvuus on turvattu, ja oli mukavaa kysellä uusien hallituslaisten perehdyttämisten perään hallituksen kokouksessa, kun suurin osa "uusista" naamoistakin istui kyseisessä kokouksessa. Toimarien tekeminen on ollut siis ainakin jossain määrin mielekästä, kun he hakivat ahkerasti hallitukseemme. Kun soppaan lisätään pari aivan uutta naamaa ja koko porukan ikäjakauma on reippaasti osastolla tekniikan ylioppilas, odotan seuraavalta hallitukselta paljon suuria saavutuksia sekä innokkuutta! Lisäksi toivon itselleni viihdyttävää eläkevirkaa.

Näin vuoden lopussa oikein havaitsee, kuinka huuteluvaihe alkaa vierähtämään päälle. Pää täyttyy kaikenlaisilla hyvillä ja ennenkaikkea vaikeasti toteutettavilla ideoilla, ja näitä aionkin uudelle hallitukselle jakaa ensi vuonna ahkerasti. Suodattakaa näitä aivoituksiani sitten oman harkinnan mukaan, kaikkea ei tarvitse ottaa vakavasti mitä Wanhus teille huutelee.

Vuoden lopussa olen myös useampana iltana heittäytynyt filosofiseksi killastamme. Miksi olemme olemassa? Aluksi vastasin tuohon kysymykseen väittämällä "olemme täällä tukemassa kiitalaistemme ammatillista kehittymistä". Lausahdus oli kuitenkin valju ja tunneton. Yhtään parempi ei ole myöskään tuo perinteinen määritelmä "jäsenistön lisäarvosta", siitä nyt kun on yhtä helppoa saada otetta kuin savolaisesta saippuasta. Haluankin nyt korvata määritelmät sanalla Tatalaisuus. Tatalaiseen tyyliin en itsekään ole vielä varma mitä kaikkea sana pitää sisällään, se vaatinee vielä jokusen vuoden opiskelua ja työntekoa. Tässä vaiheessa opintojani kuitenkin kuvailisin Tatalaisuutta taidoksi strukturoida ympäröivää maailmaa ja kyvyksi erottaa olennainen epäolennaisesta. Pakettiin kuuluu myös analyyttistä ongelmanratkaisukykyä, ärsyttävää itsevarmuutta, luovaa hulluutta sekä jääräpäistä periksiantamattomuutta. Mikäli voimme tulevaisuudessa lukea mediasta lisää meikäläisten aikaansaamista yrityksistä, ideoista ja muu-

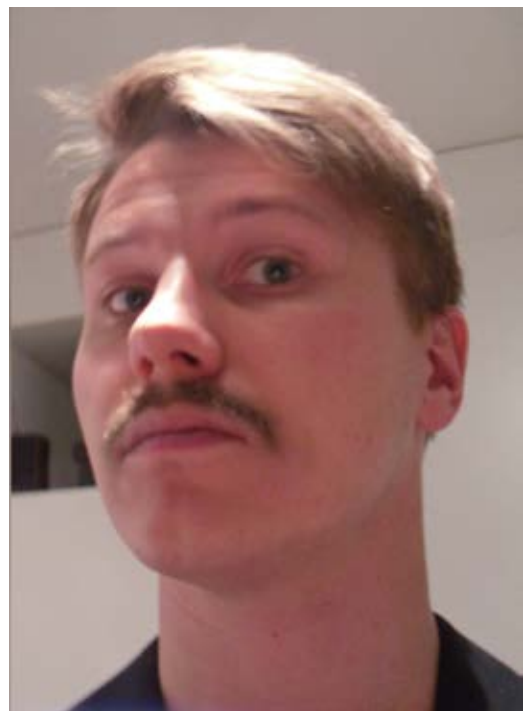
toksesta ja mikäli edes pieni osa tuosta menestyksestä sai alkunsa opiskelutoiminnassa, on kiltta päässyt tavoitteeseensa. Olkaa siis kunnianhimoisia.

Sanomalehdessä tässä mennäviikolla tatalaisia kuvailtiin "epämääräiseksi hyvävelikerhoksi". En kuitenkaan näe tätä mitenkään negatiivisena. Pikemminkin päinvastoin, tällaista asennetta kaivataan tänne ehdottomasti lisää. Toivon, että kaikki me, vuosikursseista riippumatta, pidämme yhteyttä myös valmistuttuamme, ja toivon että autamme nuorempiamme ja jaamme osaamistamme läpi koko elämämme. Kunhan vain vielä muistetaan leikkiä ahkerasti kerhon ulkopuolellakin ja korvataan tuo veli jollain androgyynimmällä ilmauksella.

Avautuminen tällä palstalla loppuu nyt tähän.

Kiitos ja anteeksi,

Teemu Viljamäki

Liikettä pinnan alla

- tutkintouudistus vaikuttaa opiskelijoiden arkeen

Syksy kampuksella on vanhempien opiskelijoiden osalta sujunut varsin tutuissa merkeissä, uusilla kurssikoodeilla, mutta vanhoilla sisällöillä varustetut kurssit ovat seuranneet toinen toisiaan harkkatöiden ja tenttien saattamana. Voisi melkein luulla, että viime kevään jälkeen ei ole tapahtunut mitään tutkintouudistusta ja muutokset olivatkin vain kosmeettisia. Rauhallisen pinnan alla tilanne on toinen. Ehtivimmät vanhoista opiskelijoista ovatkin jo ehtineet kokeilemaan uusia kandidaatin- ja DI-tutkinnon rakenteita.

Kandidaatin tutkinnon osalta vanhat opiskelijat ovat olleet varsin tyytyväisiä vanhaan, uuteen ohjelmaan vaihtaneita ei ole kourallista enempää. Uutta kandiohjelmaa voi kuitenkin pitää vetävänä, sisarkiltamme puolella merkittävä osa toisen vuosikurssin opiskelijoista on vaihtanut uuden rakenteen mukaiseen tutkintoon. DI-tutkinnon muutoksista käytännön kokemukset ovat olleet vielä varsin vähäisiä, mutta uusien pääaineiden voi ainakin todeta synnyttäneen positiivista "pöhinää" kiltahuone-keskusteluissa. Erityisesti kv-pääaine International Sales and Sourcing on mainittu kiinnostavaksi.

Vaikka elämä näyttääkin teekkareiden näkökulmasta jatkaneen samoja polkuja, toisin on fuksien laita. Tämän syksyn fuksit aloittivat alusta alkaen uuden ohjelman käymisen. Mutta vanhempien kirjoittelut fuksien kuulumisesta tuppaavat menemään enemmän tai vähemmän pyörittelyksi, joten annan puheenvuoron fuksille, tuoreelle hallopedille Olli Virtaselle.

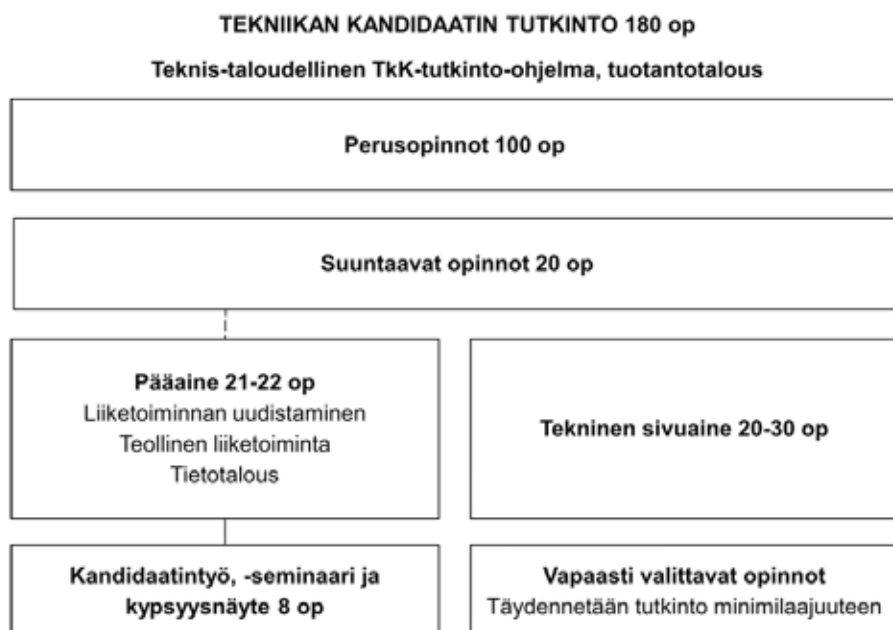
Fuksien kokemuksia uudesta kandiohjelma- masta ja kursseista

Opiskelu tekniikan kandidaatin tutkintoa kohti on alkanut, ja kursseilla tulee eteen lähinnä perusasioita, eikä pintaa syvemmälle ole vielä tarpeellistakaan mennä. Uusi paikka ja uudet tavat vaativat perehdytystä uusille opiskelijoille. TRT-21000, Teknis-taloudellinen toimintaympäristö on johdanto-/perehdytyskurssi, josta saa opintopisteitä peräti kymmenen. Pisteiden eteen pitää toki tehdä työtä; paljon.

Kurssilla harjoitellaan toimisto-ohjelmien, kuten Wordin, Excelin ja PowerPointin käyttöä. Tätä saisi olla enemmän, koska nyt tunteja on vain pari. Tunneilla oli lisäksi vain yksi opettaja useaa kymmentä opiskelijaa kohti, eikä apua useinkaan tarvittaessa saanut. Tietokoneohjelmien pienikin harjoittelu on silti hyväksi, jotta pystyy edes hieman muistelemaan niiden käyttöä. Lisäksi kurssilla harjoitellaan esseen kirjoittamista ja luetaan yksi kirja tentteineen. Kurssi ja sen eri osatehtävät arvostellaan hyväksytty/hylätty periaatteella, mikä on johdantokurssille hyvä, koska silloin sen töistä ei stressata yleisesti niin paljon. Työtä on silti kurssin puitteissa ihan riittävästi ja kurssi on mukavan monipuolinen.

Suurin urakka koostuu oppimispäiväkirjasta, jota tulee kirjoittaa viikoittain kaksi sivua. Kiinnostus tätä kohtaan on usein melko alhaista, koska tällaisesta kirjoituksesta tulee usein "rakas päiväkirja" -tyyppinen. Tämä johtuu kurssin tunteista, joilla ei aina opita mitään konkreettista,

telu on mahtava, mutta toteutuksessa tarvittaisiin enemmän koulutusta sen käyttöön ja yhteistoimintaa muiden yritysten kanssa.

Hallopedeille palautetta uudistuksista

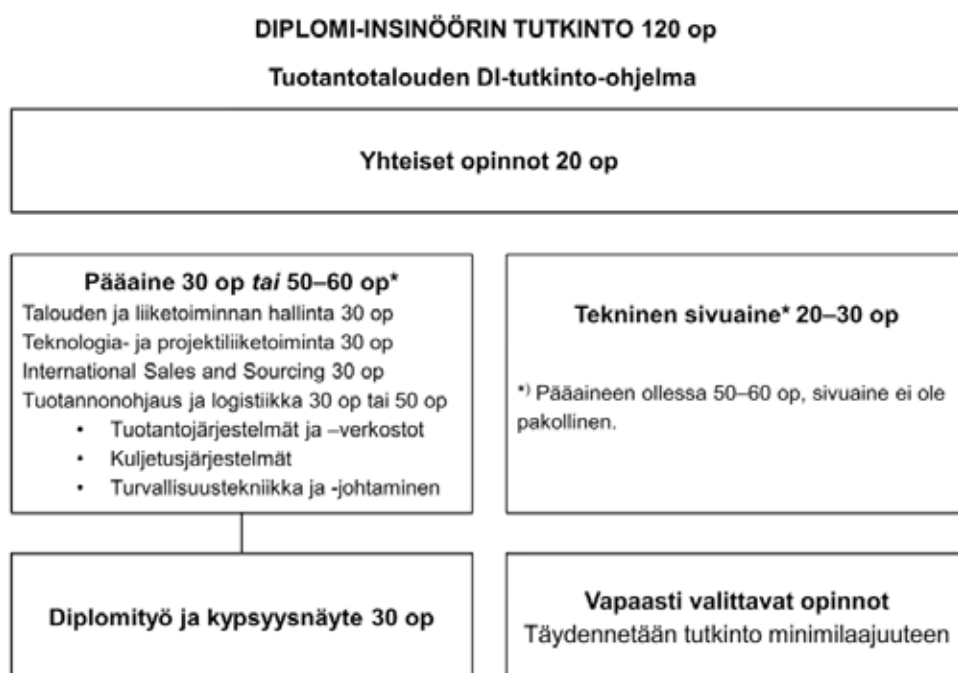
Fuksien syksy on siis alkanut toimeliaasti, mutta kehittämisenkin varaa löytyy vielä. Keväällä käynnistyy sekä kandidaatin että DI-ohjelmien tarkastelu tutkintojen suunnitteluryhmissä, joten hallopedit

vaan opetetaan esimerkiksi opiskelutekniikoita. Tästä on tietysti osalle opiskelijoista hyötyä. Suuri osa kokee silti turhaksi käyttää vielä useita tunteja tästä kirjoittamiseen, varsinkin kun monilla on jo aikaisemmin opinnoissa pohdittu samoja asioita.

"Ideana yritystoiminnan harjoittelu on mahtava, mutta toteutuksessa tarvittaisiin enemmän koulutusta sen käyttöön ja yhteistoimintaa muiden yritysten kanssa."

Ryhmätöitä on runsaasti, mikä on hyvä, jotta tutustuu mahdollisimman paljon uusiin ihmisiin. Lähes kaikille ennestään tuntematon ryhmätyö on Futurality-oppimisympäristössä pyöritettävä yritys. Esitelyssä jokaisen odotukset nousivat pilviin. Työn lähdettyä vauhtiin oppivat opiskelijat yrityksen laskujen maksamista, tilausten tekemistä ja mainostamista. Hyötyä varmasti saatiin, mutta ympäristö oli liian kaavamainen, ja innostus lopahti. Ideana yritystoiminnan harjoit-

toivovat juuri sinulta kokemuksia, fiiliksiä, avautumista tai yleistä kerrontaa opintojen tilasta TTY:llä. Tämä palaute on tärkeää opiskelijoiden mielipiteen julkittuomiseksi ja auttaa meitä työssämme parempien kurssien ja tutkintojen puolesta tarjoten vipuvartta työskentelyyn. Palautta voit antaa kaikille hallopedeille kasvokkain, nimettömillä kirjeillä tai sähköpostilla osoitteeseen halloped@indecs.info, joka tavoittaa kaikki indecsiläiset hallopedit.

Terveisiä Festiasta

- tarkemminMittaritiimin konttorilta, huoneesta FB112

Tutalta ei valmistu vain tulevia konsultteja tai teollisuuden johtajia, vaikka välillä yritysvierailuista ja vierailuluennnoista näin voisi päätellä. Seuraavassa saamme kuulla kokemuksia alalta, joka on valmistuneiden tutalaisten keskuudessa merkittävä, joskin hyvin vähän näkyvyyttä saanut sektori. Mietteitään meille kertoo Teollisuustalouden laitoksella tutkijatohtorina työskentelvä Aki Jääskeläinen.

Tällä palstalla on harvemmin ollut esillä tutkijan ääni. Perinteinen stereotypia tutkijoista on tietenkin se, että nenä kiinni kirjassa tankataan tieteenfilosofiaa ja koskaan ei näyttäydyt toimiston ulkopuolella. Muita tuttuja käsityksiä on se, että tutkijat lähinnä pohdiskelevat maailman menoa ilman minkäänlaista kiirettä tai suorituspainetta. Palkkakin on tietenkin huono, mutta eihän kyseessä olekaan mikään oikea työ.

Haluan tällä kirjoituksella korjailla joitakin käsityksiä ja samalla kertoa, miten itse päädyin näihin hommiin. Valmistuin vuonna 2006 DI:ksi reilun 5 vuoden opiskelujakson jälkeen. Jo ennen diplomityötä olin teta-laitoksen tutkimusprojektilla tekemässä erityistyötä. Vuonna 2010 valmistuin tekniikan tohtoriksi, minkä jälkeen jatkoin tutkijatohtorina tehtävien muuttuessa pikkuhiljaa enemmän tutkimusta ohjaavaan suuntaan. Nyt kun katson taaksepäin, vain vähän asioita on tapahtunut tietoisesti

suunnittelemalla. Opiskeluaikana en ajatellut tutkijan uraa, koska en tiennyt siitä juuri mitään. Ajopuuteoria on toteutunut minulle tarjoutuneiden mielenkiintoisten ja haastavien tehtävien kautta. Hankkeet ovat seuranneet toisiaan. Teemat ovat liikkuneet pitkälti suorituskyvyn mittaamisen ja johtamisen ympärillä.

Minkälaista tutkijan työ sitten on? En olisi varmasti viihtynyt näissä hommissa näin pitkään, jos työ olisi pelkästään lukemista ja kirjoittamista. Työni on itse asiassa ollut varsin käytännönläheistä, olen viettänyt paljon aikaa ratkaisemassa case-organisaatioiden haasteita. Heti valmistumisen jälkeen olen päässyt keskustelemaan johtoryhmätason henkilöiden kanssa varsin isoista kysymyksistä. Käytännössä reissaan joka viikko jonnekin päin Etelä-Suomea. Päivät ovat harvoin samanlaisia. Tässä työssä pääsee myös esiintymään erikokoisille yleisöille ammattiseminaareissa ja koulutuksissa. Toiset tutkijoista ovat myös yliopiston opetuksessa paljon mukana, itse olen osallistunut siihen vähemmän. Yksi positiivinen puoli hommassa on myös sen kansainvälisyys. Periaatteessa voi esimerkiksi valita maan, jonne haluaa mennä vaihtotutkijaksi. Ja lyhyempiä ulkomaan reissuja tulee noin 2 kertaa vuodessa konferenssien merkeissä.

Osaamisvaatimukset

Mitä ominaisuuksia tutkijalta vaaditaan? Itse asiassa hyvin monipuolista osaamista. Perustaitoina vaaditaan hyvää kirjoitustaitoa ja tiedon nopeaa omaksumista. Toisaalta pitää pystyä myös analyttiseen pohdintaan, eikä teknisten työkalujen ja analyysimenetelmien osaamisestakaan haittaa ole. Kuten lähes kaikessa työssä nykyisin, myös verkostoitumis- ja esiintymistaitoa tarvitaan. Pitää osata myös myydä omaa osaamista sekä yrityksille että julkisille rahoittajille. Teemme ”työhakemuksia” hankehakemusten muodossa vähintään vuosittain. Lisäksi omaa työtä on hyvä osata itsenäisesti suunnitella pitkälle etukäteen, sillä näin välttää ylimääräisen stressin. Töitä olisi varmasti jokaiselle viikon päivälle, priorisointikyvyt ovat tarpeen.

Lähes 10 vuotta tutkimushommissa on mennyt nopeasti samanhenkisen ja nuorekkaan porukan kanssa. Olen mielestäni oppinut tässä ajassa paljon. Henkilöstö on vaihtunut ja jokainen on varmasti jättänyt jonkin oman piristävän piirteensä tai oppinsa ryhmän toimintaan. Ryhmässämme työskennelleet ovat myös saaneet mielenkiintoisia tehtäviä päätettyään lähteä uusiin haasteisiin yliopiston ulkopuolelle. Uusia tuoreita ideoita kaivataan ja paikkoja hankkeissamme aukeaa aika ajoin. Jos tutkijan ura kiinnostaa, minua saa tulla jututtamaan tänne Festian ”kellarikerrokseen”.

TEK-palsta

-OSA 10/63

Käy kanssani, niin
Hervantaan mä näytän
sulle tien...

Alkamassa on TEK-dekkarin kymmenes osa, jossa Aapo on kivunnut syvälle Kampusareen kaivannon pohjalle etsimään selvyyttä kadonneeseen muistiinsa. Edellisissä osissa Aapo on havahtunut Keskustorilta ja todennut, kuinka ei muista mitään parista edellisestä päivästä ja ainoa johtolanka on taskusta löytynyt kuitti Tykkimäeltä. Kuitti on sittemmin osoittanut hänen ystävänsä Sipposen kuitiksi, eikä tähän mennessä ole selvinnyt juuri mitään. Aapo on juuri löytänyt kaivannosta peräisin olevan kuittisilpun lähteen, kopiokoneen, mistä loistava sininen valo on saanut Aapon tuntemaan olonsa oudoksi.

Aivan selviltä vaikuttaneet teleportauksen oireet kuitenkin helpottavat ja Aapo huomaa, kuinka sininen valo ja outo tunne ovatkin vain väärin ajastettu taskun pohjalla polttava kirkasvalolamppu, joka hänellä oli jäänyt taskuun sinisten ajatusten illalta. Nanosekunneissa Aapo havaitsee, kuinka kopiokoneen näytössä vilahtava tekstinpätkä onkin tulostusjono upouudesta Teekkarin työkirjasta. Aapo havahtuu informaatiotulvan keskeltä ja muistaa ilmassa leijuvat kuitit. Kuitteihin ei enää näytä tulostuvan

mitään ja ilma onkin enää sakeana tyhjen kuittien silppua. Aapo päättää edetä pidemmälle loputtomalta tuntuvalle luolassa, sillä hänestä alkaa tuntua siltä, että olisi syytä päästä takaisin maan pinnalle punta-roimaan johtolankoja. Aapo ei halua lähteä

takaisinpäin, sillä silloin Aapo joutuisi kuvailemaan uudeleen samaa, käyttämäänsä reittiään. Aapon askelista kai-kuva kolkko kumina kaikuu edestakaisin luolan seinillä... kunnes yhtäkkiä tapahtuu jotain odottamatonta: taakse jääneen kopiokoneen ulina jatkuu, sillä tulostimen paperi ei lopukaan eikä yhtäkään paperitukosta ilmaannu.

Aapon suuntavaisto on mennyt maan alla jo monta kertaa sekaisin eikä hän näin ollen tiedä, minne päin uudestaan kaventunut tunneli on viemässä häntä. Ohitettuaan satoja metrejä rosoista kalliota, Aapon otsaan läshtää punainen tunkkihaukka, ei sittenkään, se olikin hänen oma takin hihansa. Hän huomaa, kuinka maasta alkaa nousemaan vesipisaroita kattoon päin, hetkinen! Kuinka tämä on mahdollista, onko hän muka jossain vaiheessa kääntynyt ylösalaisin vai onko tunneli tehnyt hänen huomaamattaan silmukan? Ei, Aapo järkeilee, sen olisi saatanut huomata jopa tässä mielentilassa. Vanhana offarilaskijana Aapo käpertyy pieneen tilaan ja kokeilee, mihin suuntaan sylki lähtee hänen suustaan valumaan. Aapo on vakuuttunut, että vesipisarailmiö on seurausta maan alle muodostuneesta tyhjiöstä, johon naamalle puhaltavalla kovalla ilmavirralla on jokin osuus. Mitä Aapo ei ymmärrä, on se, miksi hänen täytyi käpertyä pieneen tilaan ja mitä erilaista sylkipisara teki verrattuna siihen, että kävely tuntuu kuitenkin sujuvan tavalliseen tapaan.

Salamannopeasti Aapo laskee Maan kehänopeutta juuri kohdallaan ja on juuri keksimässä selityksen omituiseen painovoimatilanteeseen, kun hän muistaa kavereidensa kehoittaneen liittymään TEKin IAET-työttömyyskassan jäseneksi jo opiskeluaikana. Tästä hämmentyneenä Aapo ei huomaa katosta roikkuvaa stalaktiittia, johon hän nirhaisee ohimooan. Aapo on varma, että pään ympäri kiertää TEKin viiksekkäitä haalarimerkkejä kuin piirretyissä konsanaan. Keräillessään itseään ja sadatelllessaan päivän aikana turbiinin lentäneiden pelikaanien määrää, kaukaa Aapon pään yläpuolelta alkaa kuulua kovaa kuminaa. Samalla Aapo on näkevinään, kuinka entisestään kaventunutta käytävää pitkin on huojumassa hahmo häntä vastaan. Aapon mielestä näyttää aivan kuin hahmo kantaisi kädessään jotain...

Jatkunee seuraavassa numerossa...

JouluXQ

- kalvosulkeisia, tehdaskierrosta ja casekilpailuja

Aikaisesta herätyksestä huolimatta, tai ehkä siitä johtuen, kaikki saapuivat lähtöpaikalle ajoissa ja pääsimme lähtemään kohti Helsinkiä tasan kello 6.45 konetalon takaparkista. Alkumatka kului kuitenkin monelta pää tyynyssä, vaikka tekstiviestichätti avattiinkin jo heti alkumetreillä ja aikaisemmilta reissuilta tuttu bussikuskimme Hene koetti kovasti kohottaa tunnelmaa.

XQ:n ensimmäinen kohde oli ABB, johon saavuimme juuri aikataulussa. Heti sisälle astuttuamme meidät päästettiin testaamaan kahvilinjaston tehokkuutta ja kehittämään erilaisia innovatiivisia ratkaisuja kahvin ja voileivän nauttimiseen ilman pöytätasoa. Tampereen Tutalta jonkin aikaa sitten valmistuneen työntekijän pitämien kalvosulkeisten jälkeen meidät jaettiin kahteen eri ryhmään, joista toinen lähti tutustumaan moottoreihin ja generaattoreihin, ja toinen taajuusmuuntajien tuotantotiloihin. Tehtaalla huumoria herätti varsinkin tuotantotilojen viihtyvyyttä lisäävä rappusten alle sijoitettu huonekasvi, jonka sijainti oli tietenkin tehtaan tehokasta layoutia edustaen merkitty keltaisella teipillä, jossa luki "kasvi".

ABB:n jälkeen suuntasimme bussin kohti Stora Enson pääkonttoria. Hetken suuntavaistoa etsittyämme lähdimme suuntaamaan bussista kohti erikoisen näköistä marmorirakennusta, mutta emme tässä vaiheessa edes kenneet arvaamaan, kuinka paljon tulisimme vierailun jälkeen tietämään kyseisestä Alvar Aallon suunnitelmasta rakennuksesta, jonka sijalla oli ennen ollut Theo-

Matkaa Deloitteelta kohti Accenturea

dor Höijerin suunnittelema nelikerroksinen Norrménin palatsi asuintiloineen ja palvelusväen pubeineen, jonka historiassa oli ollut tämän jälkeen monia mutkia kaavotukseen ja omistajuuteen liittyen, jonka julkisivuun oli käytetty noin 6000 marmorilevyä, mutta jonka painoa tai kilohintaa emme kuitenkaan tiedusteluista huolimatta saaneet selville. Sisällä meille tarjottiin pientä purtavaa, minkä jälkeen Stora Enson yhteiskuntasuhteista vastaava, aikaisemmin Lipposen avustajana toiminut, Jorma Westlund esitteli meille metsäteollisuuden nykytilaa ja tietenkin Stora Enson pääkonttoria. Lopuksi kävimme vielä tarkistamassa pääkonttorin kattoparvekkeen ja sieltä saavutettavat näkymät.

Kalvosulkeiset ABB:lla

Kolmas ekskursion kohde oli asiantuntijaorganisaatio Deloitte, jossa meitä varten oli myös valmistauduttu pikkupurtavalla ja opiskelijavirvokkeilla. Nopean ruokailun ja yritysesittelyn jälkeen jakauduimme, varsinkin 2012 Fuksi-XQ:lta jostain syystä tuttuun tapaan, neljään eri pienryhmään. Ryhmissä yrityksen tutuista paikoista valmistuneet työntekijät esittelivät omia roolejaan ja viikoittaista aikatauluaan vapaamman keskustelun muodossa. Käsitteet projektinhallinta, trainee-ohjelma, matala keski-ikä ja vapaamuotoiset työajat tuntuivat olevan erityisen kovassa huudossa. Pienryhmien jälkeen jatkoimme vielä vapaamuotoisempaa keskustelua ennen seuraavaan yrityskohteeseen siirtymistä.

Deloitteen jälkeen suuntasimme korttelin toiselle puolelle Accenturen tiloihin. Hetken epäröinnin ja muuttaman epäselvyyden jälkeen tämä kyseenalainen opiskelijalauma päästettiin sisälle ja siirryimme yläkerran neuvottelutilaan, joka oli varustettu päivän parhailla tuoleilla. Neljännen, hyvin tiivistähtisen, yritysesittelyn ja sukulaku-visan jälkeen siirryimme meitä varten varattuun saunatilaan ruokailemaan. Saunatiloissa käytiin myös niin sanottu "case: paperitorni"-kilpailu, jolla pyrittiin mallintamaan konsulttitoiminnassa tarvittavia taitoja. Kilpailun jälkeen oli saunomisen ja vapaamman seurustelun vuoro jolloin vuoronperään vaihdoimme työntekijöiden ja TTY:n kuulumisia, sekä tietenkin jatkoimme nestetankkausta selvittääksemme rankasta paluumatkasta.

Paluumatka lähti aluksi kiivaasti käyntiin susikoira Roin seikkailuiden ja "Saminiko"-vitsien parissa tunnetuimpien elektroklassikoiden soidessa taustalla. Yrityskohteet olivat myös kiltisti lahjoittaneet matkaevästä varsinkin nesteisessä muodossa, jotta paluumatka sujuisi

Paperitorni-casen voittajatiimi

rattoisammin, mutta kaikkea emme onnistuneet tuhoamaan. Paluumatkan keskivaiheilla kuitenkin parinkymmenen tunnin tiivis vierailusetti alkoi sakottamaan ja Henen elektropoppitaivuttelusta huolimattakin väki alkoi pikkuhiljaa väsyä, kunnes noin kello 01.00 paikkeilla saavuimme takaisin Tampereelle ja kukin erkani omiin suuntiinsa.

Ryhmäkuva Stora Enson marmorikakun katolla

Lausetta selvittämässä

Taisi olla hallituskähmintä, kun tuleva killamme puheenjohtaja, silloin vielä ehdokas, Tommi Valkonen, esitteli minulle haasteensa. "Excuse me, does this smell like chloroform to you?" Siinä vasta lause. Tehtävänä selvittää se mahdollisimman monella kielellä ja lisäpisteitä saisin kuulemma kirosanoista. Ajankohta oli kyllä hyvä, sillä olin juuri lähdössä ESTIEMin Council Meetingiin Portugalin Aveiroon.

Lauseen käännöstä selvitellessäni silmiini pisti muutama asia. Ensinnäkin opiskelijat ovat kummallista kansaa, kiroilevat minkä ehtivät, mutta kun varta vasten pyydetään lisäämään muutama voimasana ylläesitettyyn lauseeseen, niin ei onnistu. Lisäksi voin nyt sanoa, että lause on yllättävän hyvä keskustelun aloittaja, etenkin kun sitä käyttää a) tyttö eikä hämärän näköinen mies ja b) hänellä ei oikeasti ole kloroformia.

Pitemmittä puheita tässä selvittelyni tuloksia. Pyydän etukäteen anteeksi erittäin mahdollisia kirjoitusvirheitä sekä kielenkäyttöäni. Aloitan ns. "tylsemmistä" vastauksista:

Ranska: "Excusez-moi, est-ce que ceci se sent le chloroform pour toi?"

Hollanti: "Excuseer her / likel, ruikt d'it naar chloroform voor jou?"

Turkki: "Özür dilerim, bu size kloroform gibi ui kokuyor?"

Serbia: "Izvini, da li ovo mirise na hloroform?"

Pikkuhiljaa alkoivat löytyä myös värikkäämmät ilmaisut:

Italia: "Scusi, ma questo odore di merda ti sembra cloroformio?"

Liettua: "Blet kurwelka atsiprašau, tau tai kvepia supistu chlorofoly?"

Unkari: "Elnizit bazd meg, ennek szin kicseszett olyan kibaszott szaga van, mint a kloroformnak?"

Puola: Przepraszam kurwa, czy to kurwa pachnie jak kurwa jebany chloroform?"

Väliin mahtui myös muutama harvemmin edustettuna oleva kieli:

Sevillan murre: "¿Illo, te huele esto a cloroformo o qué?"

Katalaani: "¿Escolta, això fa olor a cloroform?"

Korea: [sil-lye-hab-ni-da, i-ga chloroform naem-sae na-na-yo?]

Kiina: [Dui bù qǐ, zhé ge dōng xī wén lǚ fāng ma?]

Aaltolaiset osasivat suomalaisen yhdyssanajätin:

Otaniemi: "Voi vitunsaatananperkeleenhelvetin kuustoista, haiseeks tää sun miälest trikloorimetaanilta?"

Huonetoverini ei myöskään pettänyt odotuksiani:

Saksa: "Entschuldigen Sie mich, Sie spacken, nicht dieser beschissene Kack für dich Rosettenschlemmer wie verdammtes Chloroform?"

Tuskin olisin osannut itse keksiä toisella äidinkielelläni näin hienoa lausetta:

Venäjä: «Я, блять, извиняюсь, тебе не кажется, что блять эта ёбаная хуйня воняет хлороформом на хуй?» [Ja, bljat', izvinjajus', tjebe nje kazhetsa, shto bljat' eta jobanaja hujnja vanjajet hlaraformom na huj?]

Valkovenäläiset pistivät vielä paremmaksi:

«Пробачце бляць, мне здаецца, што гэта сука нахуй ебанал хуйня смярдзіць як моцць яго хлороформ?» [Prabachtse bljats, mnje zdajetsa, shto geta suka nahuj jebanal hujnja smjardzits jak mosh' jago hlaraform?]

Kärsiessäni normaaliin luentotäyteiseen yliopistoelämään paluusta johtuvia vieroitusoireita sain In@gerin pikkujoulusaunassa vielä mahdollisuuden selvittää lause myös **hepreaksi**:

"החילס, זה חירם כל ומכרפורולכ?" [Slich, ze meriach lach / lecha kmo chloroform?]

Myönnän, että seuraavan haasteen keksiminen oli vaikeampaa kuin edellisen suorittaminen. Inspiraatio iski tehdessäni TRT-kaksitykykstuhattakurssiin eli 10 nopan hirviöön kuuluvaa ryhmätöitä, kun sain muutaman "hoplaa"-sanalla alkavan meilin ryhmäläiseltäni. Haastan niiden lähettäjän Timo Ristolan selvittämään mahdollisimman monelta kyseisen sanan määritelmän sekä sen, kuinka moni käyttäisi sitä sähköpostin aloituksessa. Selvitys on tehtävä ylläesitetystä järjestyksessä, jotta tutkimuksen kohteet voisivat antaa ensin oman näkemysensä asiaan.

TUTALAINEN OPPI TOTUUDESTA

Teekkari

- work smart, not hard

"I will always choose a lazy person to do a difficult job because he will find an easy way to do it." -Bill Gates

Viime kerralla tällä palstalla kamppailtiin älyllisen haastamisen puolesta. Tällä kertaa lupin alle joutuu riittävän hyvä tekeminen

"Eihän tää nyt ihan putkeen mennyt, mutta on se riittävän hyvä". Lausahdus, joka kuullaan usein, kun joko aika tai motivaatio asian suorittamiseen on loppunut. Kyseinen asia käsitetään hyvin usein negatiivisesti, eivätkä tavoitteelliset ihmiset saisi koskaan syyllistyä siihen.

Väärin.

On tärkeää tunnistaa, mikä on riittävän hyvä kussakin tapauksessa. Vanha totuus, että 80 % tuloksesta saadaan aikaan 20 % ajankäytöllä, tulisi muistaa, kun ihmetellään, miksi toiset ihmiset tuntuvat ehtivän joka paikkaan.

Teekkari, tenttiviikolla kerratessasi muista siis omat tavoitteesi. Oletko ahminut liikaa kursseja ja seinät tuntuvat kaatuvan päälle? Onko sinulle oikeasti hyödyllistä pyrkiä parhaaseen tulokseen jokaisessa hällävälillä-sivuaineen kursseissa vai pitäisikö sinun tyytyä niissä 80% tulokseen (arvosana 4) ja käyttää suuri panostuksesi itseäsi kiinnostaviin kursseihin ja saavuttaa 100% tulos (arvosana 5). Ero ajankäytössä näiden vaihtoehtojen välillä voi olla huima.

PS. Tästäkin tekstistä näytti tulevan "riittävän hyvä"

Kolumnin kirjoittaja on mm. kaikkien alojen erityisasiantuntija.

SWOT-analyysi

- vaihto-opiskelusta Kanadassa

Vaikka indecsläiset lähtevät vaihtoon eri puolille maailmaa, tutalaisuus ei lähde heistä pois. Tämän osoittaa Valtteri Ojansuu, joka teki omasta vaihdostaan kunnan tutalaisen tapaan SWOT-nelikentän. Seuraavassa voimme lukea, mitä vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia opiskelu Kanadassa on tarjonnut.

Vahvuudet

Vahvuudet Kanadassa perussuomijampalla on siniset silmät ja taattu Skandinavia-leima sekä kyl-myydensieto verrattuna ausseihin, jotka nyt jo paleltuvat kuoliaaksi. Hieno bilepäivä oli, kun menin juhlimaan paikallisen konsulttifirman kanssa - tutalaisesti. He tarjoilivat ravintolassa opiskelijoille 100 jekkupommia ja sateen osuessa pahasti baarinvaihdon aikaan liikkumistavaksi valittiin kävelyn sijaan limusiini. Näin ei edes Ottiksen ylimielisyyttä ole vielä ehtinyt tulla ikävä – no ääntä kyllä hie-

Suomalaisiin ei täällä törmää, joten englantia on tullut puhuttua mukavasti. Suomalaisien sijaan esimerkiksi ranskalaiset ja saksalaiset saattavat välillä lyöttäytyä yhteen aika hyvin. Oppivat varmaan hyvin englantia siinä. Täällä ollessani olen nähnyt myös monia hienoja paikkoja, kuten NYC Harlem, Niagara Falls, jättihuvipuistoja, Toronton hienosteluklubi ja vähän ei-niin-hienoja baareja paikallisella tyypillisellä kuivapanotanssityylillä maustettuna sekä hienoa luontoa (ei ehkä aina niin eksoottista suomalaiselle kuitenkaan).

Heikkoudet

Heikkoutena täällä on tietämättömyys siitä, kuka oikeastaan on ”kanadalainen”. Yliopisto (University of Waterloo) on erittäin kansainvälinen ja muun muassa aasialaisia on erittäin paljon. Ikinä ei kuitenkaan voi tietää, onko heillä Kanadan kansalaisuus vai ei. Kanadassa onkin maahan muutta-neille oma nimityksensä: ”new canadian” eli uusi kanadalainen. Suomessahan taas puhutaan maa-hanmuuttajista, mikä luo jo sanana etäisyyttä suomensuomalaisista. Lisäksi voidaan sanoa, että vaikka meno on ystävällistä, niin mielestäni paikalliset opiskelijat stressaavat opiskelusta liikaa ja sen seurauksena Suomen kotoisa perseilyjuhlminen jää vain vaihtarien touhuksi. Varmasti osasyynä ovat myös lukukausimaksut ja kulttuurierot.

Mahdollisuudet

Kun päästään puhumaan mahdollisuuksista, niin ne ovat huikeat. Toronton lähistöllä talous on hyvässä jamassa ja big city kasvaakin muistaakseni nopeimmin koko Pohjois-Amerikassa. Itse Waterloo on Tampereen kokoinen kylä, joka toimii hieman samalla tavalla teknologiakeskittymänä (Blackberryn kotikaupunki jne.). Lähes kaikki ihmiset ovat todella ystävällisiä Suomeen verrattuna ja aina on apua tarjolla, jos sitä tarvitsee. Esimerkiksi ensimmäisenä päivänä minulla ei ollut yöpy-mispaikkaa ja paikallinen perhe majoitti minut omalla huoneella, pyyhkeillä ja ruoilla.

Matkailumahdollisuudet ovat myös hyvät. Torontohan on lähimpänä, mutta myös USA:n puolelle pääsee suhteellisen pienellä vaivalla. Matkoilla onkin tullut nähtyä esimerkiksi, miten Detroit kituu konkurssin johdosta. Koko kaupunki on vararikossa ja keskustassa on isoja taloja aivan tyhjillään.

University of Waterloo on kouluna aivan huippuluokkaa ja luennoitsijat ovat erittäin mielenkiintoisia. Jotain mistä suomalaiset yliopistot voisivat ottaa oppia, on tiedon välittämisen lisäksi esiintymistaidon mukaan ottaminen. Kandassa esiintymistaitoa arvostetaan ja korostetaan aivan eri tavalla.

"Ehkä tärkein oppi, mitä olen koko reissulta saanut, on kuinka ihmisenä kasvaakaan, kun olet ainoa valkoinen ihminen keskellä yötä slummissa, lompakko hukkuu, naapuritalo palaa tai tuleva vuokra-asunto onkin vesivahingossa."

Jos haluaa juhlia enemmän ja villimmin pitää kyläillä naapuriyliopiston kotibileissä. Kerran onkin vahingossa tullut eksyttyä kegger partyihin (googlatkaa jos kiinnostaa), huudeltua isännälle suoma-laisesta juomakulttuurista ja nöyryytettyä ihan puhtaalla juomakisalla perinteisten flip cupin ja beer pongin sijaan.

Lyhyesti ehkä tärkein oppi, mitä olen koko reissulta saanut, on kuinka ihmisenä kasvaakaan, kun olet ainoa valkoinen ihminen keskellä yötä slummissa, lompakko hukkuu, naapuritalo palaa tai tuleva vuokra-asunto onkin vesivahingossa. Näistä oppii sopeutumista, joka on ehdottoman tärkeää esimerkiksi niille, jotka haluavat kansainvälistä työtä tulevaisuudessa. Hyvänä ohjeena on: "Always do what you are afraid to do."

Uhat

Uhkana on opiskella liikaa ja huomata kuinka lyhyt aika neljä kuukautta onkaan. Todellinen uhka on lähinnä kulttuurishokki Suomeen palatessa, jolloin ei välttämättä enää voikaan ottaa randomihmisiin niin helposti kontaktia. Onneksi tätä ei vielä tarvitse vähään aikaan kokea, koska joulukuun ja uuden vuoden kuluu saksalaisen vaihto-opin kanssa Kuubassa reissaten ja keuhkollaan on luvassa toinen vaihto Meksikossa, Guadalajaraassa. Jos vaikka sitten kesällä tulisin takaisin Suomeen(ehkä ;)).

Rakkaudella,

vanha kunnon (ehkä hieman hipsterimmäksi muuttunut)

Valtteri

Talouskerho Markka

-tapahtumia syksyllä 2013

Indecs tekee paljon yhteistyötä erilaisten tahojen kanssa. Yksi yhteistyöryhmä on koulun kerhot ja erityisesti Talouskerho Markka on ollut tiiviisti yhteydessä kiltame kanssa. Seuraavassa saamme lukea, mitä Markan syksyyn on tapahtumien osalta kuulunut.

Talouskerho Markka on Tampereen teknillisen yliopiston alaisuudessa vuodesta 1999 vaikuttanut kerho, jonka tarkoituksena on edistää TTY:n opiskelijoiden tietämystä ja osaamista sijoittamisesta, rahoituksesta, liiketaloudesta ja yrittäjyydestä. Markan laadukkaat tapahtumat sekä eksklusiiviset jäsenedut ovat luoneet kerholle vanhan maineen yhtenä TTY:n halutuimmista ja kadehtuimmista puljuista. Minkään muun kerhon jäsenenä ei ole mahdollista esimerkiksi päästä käsiksi Kauppalehden verkkolehteen tai kilpailla himoitusta Vuoden salkunhoitajan tittelistä vuotuisessa sijoituskilpailussa.

Syyslukukauden 2013 aikana Talouskerho Markka järjesti ohjelmaa JA-HAA messuilla, Jyväskylään suuntautuneen ekskursioon sekä jo perinteeksi muodostuneen

sijoitusillan. Laadukkaat tapahtumat herättivät runsaasti kiinnostusta, mikä näkyi jatkuvina tapahtumien osallistujajoukkojen rikkomisina ja valtavana määränä uusia jäseniä.

JA-HAA messut 12.9.

Talouskerho Markka oli vahvasti mukana TTY:llä järjestetyillä jaosto-, harraste- ja vapaa-aikamessuilla. Ständillä tarjotut karkit, haalarimerkit sekä tiukat talousanalyysit houkuttelivat läpi messupäivän tasaisen virran fukseja sekä vanhempia tieteenharjoittajia kuulemaan Markan ilosanomaa. Erityistä innostusta keräsi Markan talousaiheinen tietovisa, jonka voittajaksi valikoitui Sven Kestilän uskomatonta pörssiviisautta osoittanut suoritus.

Markan Syys-XQ 4.11.

Tänä syksynä vierailimme Ilmavoimien materiaalilaitoksella, Lelut.fi verkkokaupassa sekä Jyväskylän yliopistolla. Mukana olleet markkalaiset Olli Virtanen ja Anssi Silander kuvailivat reissua seuraavanlaisesti:

Exculaiset tutustumassa Jyväskylän yliopistoon

Aamulla 7.30 bussin lähtiessä tunnelma oli väsynyt. Kuitenkin, kun XQ-chat oli perustettu ja ensimmäinen puoli XQ-visailusta käyty, tunnelma oli jo kohonnut hyvälle tasolle. Ensimmäisen pysähdysten bussi teki Tikkakosken varuskunnan upseerikerholla, jossa monella miespuolisella exculaisella hiipivät selässä kylmät väreet nähtyään korkea-arvoisia upseereja pitkästä ajasta.

Ilmavoimien materiaalilaitoksen esittelyssä puhuttiin Puolustusvoimien hankintaprojekteista ja niiden rahoituksesta. Luento osoittautui mielenkiintoiseksi ja jokainen oppi varmasti jotain uutta. Tauon jälkeen seurasi Lelut.fi:n esittely. Yrityksen liikeideana on tarjota leluja Suomen edullisimmilla hinnoilla verkkokaupan avulla. Esittelyssä tuli ilmi monia hyödyllisiä yritystoimintaan liittyviä seikkoja, joiden avulla Lelut.fi on saavuttanut menestyksensä.

”Arviolta 150 silmäparia seurasi vieraiksemme saapuneiden asiantuntijoiden esityksiä.”

Puolustusvoimien tarjoamilla sämpylöillä ja kahveilla excu-porukka selvisi Jyväskylän yliopiston ruokalaan syömään. Ruuan jälkeen oli yliopiston esittely ja luento strategisesta tilinpäätösanalyysistä ja sijoittamisesta. Asiaa oli paljon ja monilla fukseilla luento meni jopa yli hilseen. Kysymysten ja valokuvien jälkeen koitti aika kotiinpaluulle. Matkalla XQ-visailun voittajaksi selvisi joukkue Keijot. Palkinnoksi allekirjoittaneet saivat mummon pullapitkon.

Markan ja TTTY:n sijoitusilta 13.11.

Markan syksyn huipensi yhteistyössä ylioppilaskunnan kanssa järjestetty sijoitusilta, jonne oli onnistuttu houkuttelemaan nimekäs lista puhujia Nordealta, Osuuspankilta ja Tampereen kauppakamarilta. Kattava puhujalista, mielenkiintoiset aiheet sekä ylioppilaskunnalta lainatut markkinointimuskelit osoittautuivat toimivaksi yhdistelmäksi, ja paikalle saapuneen yleisön määrä ylitti kaikki ennako-odotukset. Arviolta 150 silmäparia seurasi vieraiksemme saapuneiden asiantuntijoiden esityksiä.

Tulevia tapahtumia

Talouskerho Markka järjestää keväällä 2014 ainakin Internetin välityksellä käytävän sijoituskilpailun ja perinteisen Kevät-XQ:n. Lisäksi suunnitteilla on runsaasti muita ennennäkemättömiä tapahtumia sekä jäsenetuja, joista tiedotetaan lukuvuoden edetessä. Haluatko

olla mukana toteuttamassa Hervannan suurimman ja kauneimman talouskerhon tapahtumia vuonna 2014? Kannattaa seurata Markan nettisivuja osoitteessa www.talouskerho.org sekä Markan facebook-sivuja, niin kuulet ensimmäisenä Markan toimihenkilöhausta. Nettisivuiltamme löydät myös lisätietoa Markan toiminnasta ja ohjeet jäseneksi liittymiseen.

Markan sijoitusilta keräsi ennätysellisesti osallistujia

Alumnitoimintaa

- virallista ja vähän epävirallisempaa

Tämä on kertomus siitä, mitä kaikkea opin yhden alumnitäyteen päivän aikana, joka järjestettiin 8.11. (eli mitä jäi mieleen kun kirjoitan tätä juttua deadline päivänä ilman muistiinpanoja).

Päivä alkoi alumnipaneelilla, jossa keskusteltiin tulevaisuuden tijo/tuta DI:stä. Keskustelijoina olivat professorit Miia Martinsuo ja Hannu Kärkkäinen sekä alumnit Marjo Huhtala, Timo Ketola ja Jussi Viljanen. Huomasin jopa omaksi yllätyksekseni, että minustahan löytyy monia näistä tarvittavista ominaisuuksista - on tästä opiskelusta sittenkin ollut hyötyä. Enkä tarkoita vain päättämistä, vaan myös kerhotoiminnassa mukana olemista ja monia erilaisia projekteja koulussa ja vapaa-ajalla, Suomessa ja ulkomailla. Joten vaikka joskus tuntuu, että kaikki aika menee erilaisiin ryhmittöihin, antaa mennä vaan, sillä kyllä siinä on ihan fiksua ajatusta takana.

Yrittäminen, onnistuminen ja itsensä johtaminen

Varsinaisen seminaarin teemana oli "yrittäminen, onnistuminen ja itsensä johtaminen". Ensimmäisenä puhujana oli Petteri Rantala Onnibussilta. Painavimpana mieleen jäi se, että vaikka uskoo omaan asiaansa, päättää ei kuitenkaan kannata hakata seinään vaan taistelut on valit-

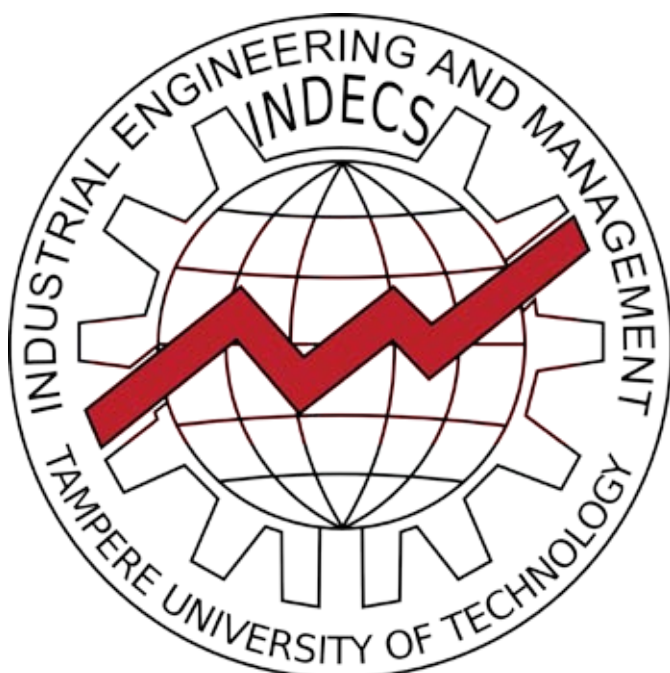
tava. Kaikesta ei kannata vääntää itsepintaisesti, vaan joskus on hyödyllisempää myöntää, ettei tule voittamaan ja siirtää energiansa hyödyllisempiin asioihin.

Seuraavana puhujana Tuomas Pahlman kertoi, miten he olivat rekrytoineet ranskalaisen myyntijohtajan yritykseensä Cipteciin. Tästä opin sen, että jossain päin voi olla tälläkin hetkellä yritys, joka tarvitsee juuri minun osaamistani ja kokemustani. Joten kannattaa pitää LinkedIn ja muut nettikanavat päivitettyinä ja olla aktiivinen verkostojen muodostamisessa. Kun verkostosi tietää, mitä osaat ja etsit, voivat hekin löytää sinun unelmaduunisi. Ciptecin tapauksessa myyntijohtaja oli lopulta löytynyt seminaarista, jossa kyseisen henkilön vaimo oli ollut mukana ja antoi sitten miehensä yhteystiedot.

Mikael Hautala taas kannusti puheenvuorollaan yrittäjyyteen opiskelun ohella. Eli jos huomaat olevasi esimerkiksi usein kavereiden pyynnöstä valokuvaamassa tapahtumissa, ei muuta kun firma pystyy, jotta voit laskuttaa palveluksistasi! Kun firmat ovat pieniä, paperisotakin on suhteellisen yksinkertaista. Oman firman pyörittäminen opettaa arvokkaita asioita tulevaisuuden uran kannalta, oli toiminta sitten miten pientä tahansa. Ja yrittäminen tietysti mahdollistaa sen, että voit tehdä hommia silloin kun sinulle sopii, ja keskittyä opiskeluun aina kun haluat.

"Yrittäminen tietysti mahdollistaa sen, että voit tehdä hommia silloin kun sinulle sopii, ja keskittyä opiskeluun aina kun haluat."

Viimeinen puheenvuoro oli Mikko Kuitusella Vincitiltä teemalla "Unelma visiona, tarina strategia - miten tulevaisuudessa johdetaan". Kuten monet varmasti tietävät, tutalähtöinen Vincit on voittanut paljon erilaisia palkintoja, viimeisimpänä Kauppalehden ja OP-Pohjolan valitseman Vuoden yrityksen. Avaimena näyttäisi olevan se, että työntekijöihin oikeasti luotetaan ja he ovat mukana yrityksen kehittämisessä. Vincit on usein otsikoissa uusien ideoidensa takia, joita ovat mm. tyytyväisyys-takuu asiakkaille ja työntekijälle maksettu palkkio, jos tämä irtisanoutuu koeajalla. Mikko kertoi ajatuksiaherättävässä puheenvuorossaan mm. että heillä valitaan keran kuussa työntekijä tekemään joku päätös, joka sitten toteutetaan ilman miettimistä, oli päätös mikä tahansa.

Tämä voi tarkoittaa, että koko toimisto muutetaan allas-osastoksi tai kaikille annetaan kuukausi lomaa. Mutta tarkoituksena kuitenkin taitaa olla, että työntekijät tykkäävät työpaikastaan ja haluavat viedä sitä eteenpäin.

Alumnitoimijoiden valinta

Seminaariin jälkeen siirryttiin Vincitin tiloille valitsemaan uudet alumnitoimijat ja juomaan hieman skumppaa sen kunniaksi. Tästä opin sen, että jos haluat kieltäytyä jostain pestistä, tarkoita sitä todella. Jos sinua hieman kuitenkin kiinnostaa, se huomataan, ja nakki napsahtaa. Näin allekirjoittaneesta sitten valittiin uusi Indecs alumnin puheenjohtaja. En ollut tästä vielä kovin innoissani samana iltana, joten päätin sitten nimityksen kunniaksi vetää loppuillan isosti, vaikka seuraavana päivänä olikin töitä.

Sopivasti seuraavana ohjelmanumerona olivatkin wanhussitsit Zipissä ja sattuneista syistä muistikuvat ovat hieman hatarat. Sen kuitenkin muistan, että hauskaa oli, muiden punishmentit ovat aina parempia kuin omat, ja todellakin tunsin itseni vanhaksi, kun monet uudet biisit olivat ihan tuntemattomia. Illan viimeinen opetus oli se, että jos lähdet isosti ulos, ota mukaan jotain, jolla voit tehdä itsestäsi ihmisen näköisen aamulla ennen töitä. Niin ja työavaimetkin voi olla hyvä ottaa mukaan.

Näin jälkeinpäin voin todeta, että järkytys alumnipuheenjohtajuudesta on vaihtunut varovaiseen innostuneisuuteen. Tästä on potentiaalia tulla hieno vuosi, joten tehdään siitä sellainen! Ideoita ja palautetta toiminnan kehittämiseksi otetaan vastaan.

Leena Lintunen

lintunenl@gmail.com

Indecs onnittelee uusia TTYY:n hallituksen jäseniä Mikko Rahikaista ja Teemu Viljamäkeä!

*Tampereen teknillisen yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja 2014
Mikko Rahikainen*

*Tampereen teknillisen yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen KV-vastaava 2014
Teemu Viljamäki*

How the Pikkujoulu-cruise was seen by an Iranian girl

HO HO HO Merry Christmas!

-Let's sign up for the boat trip it will be fun!

I admit, I said those words without thinking it through. Without having a clear idea of what I was getting us into! Upon seeing the unwilling look on Mariia's face, I played the famous YOLO card.

-YOU ONLY LIVE ONCE.

So a cruise....something like this?

Not when you travel with a bazillion Finnish Teekkaris! Don't get me wrong these sceneries do exist, but when the ship is smoothly drifting across the Baltic Sea over these peaceful waves, you are pinned in your cabin terrorized by the vague memory of the night before trying to figure out what happened... But before we get there, let's rewind to when it all starts, shall we?

While the bus drives through utter and complete darkness with the not-so-well-chosen and not to mention creepy music playing, it feels like getting sucked into a supermassive black hole and traveling to a parallel universe where people are far from what we had gotten to know in school before the cruise. The supermassive black hole being the neck of a bottle of a well-chosen hard liquor, TAX FREE!

As we embark upon the cruise ship, the beautiful people in fancy attire roaming the red carpeted corridors echoes "a little party never killed nobody" in my head, as the evening paced before my eyes. Not being an alcohol-consumer, or a guy, or in total satisfaction of my looks, I passed

on the buffet that offered unlimited drinks and fancy food and so did my poor comrades to keep me company, all hail to Heidi and Mariia! Hail! However, given that during the first hour of our cruise all our other friends were nowhere to be found, not even in the heaven that is duty free, I'm guessing the buffet experience was a must-have. As we stood there on the peaceful deck sipping coffee and enjoying the view, we had no idea of how the evening would unravel. Just to give you a clear vision, imagine your best and most exciting night out! Now double it, triple it, centuple it! Pre-party, part, after-party, after-after-party and ... back to back, no long commutes on dark cold streets of Tampere, no going back and forth between the centrum and Hervanta! All, thanks to Silja line is within your reach, cheap drinks, crazy club, fun karaoke bar, and a place to crash.

Let me put it this way, the 30 hours now, looking back, seem like they were on fast forward. The party was great with good music and all the people that you know in the same place. Even if you are not up for a crazy irresponsible night the karaoke bar is a great place to unleash your inner Elvis and dance to the popular Finnish pop songs. My favorite part of the trip was the breakfast buffet which was really the cherry on top at 8 o'clock in the morning after having spent the night up. The breakfast set the perfect start for a calm second day.

Word of advice! Don't get on the bus drunk when coming back! If you do, prepare yourself to be extremely uncomfortable! Or make the others uncomfortable! I for one had to stand most of the trip back because no one had given that word of advice to the person behind me! Trust me it is not something people want to hear...or see...or smell!

CM Aveiro

5.11.-10.11.2013

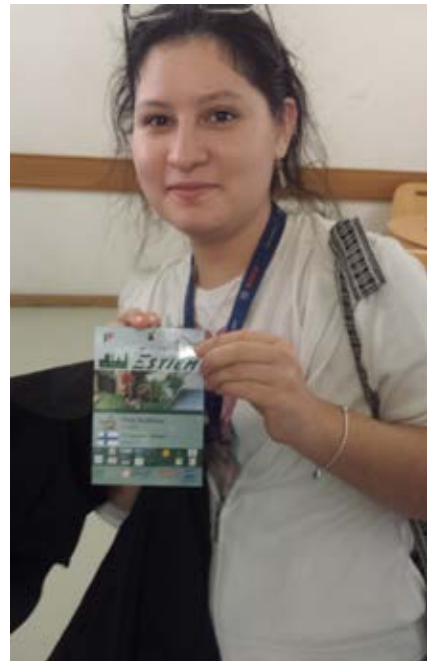
Indecsläiset osallistuvat aktiivisesti ESTIEMin tapahtumiin ja KV-vastaava Tommi Valkosen mukaan aktiivisuus on kasvanut viimevuoteen verrattuna jopa 167 %. Tämänkertaisessa Council Meetingissä ensikosketuksensa ESTIEM-tapahtumiin sai Maria Kudinova, jonka mietteitä ja kokemuksia matkalta on luettavissa seuraavassa.

Maanantaina 4. marraskuuta siirtelimme Man@gerin Otto Lamminpään kanssa tavaroita matkalaukusta toiseen Tampere-Pirkkalan lentokentällä. Matka ESTIEMin Council Meetingiin Portugalin Aveiroon oli aluillaan. Tamperetta edustaisivat meidän lisäksi vielä Lassi Uosukainen ja tällä hetkellä Saksassa vaihdossa oleva Jaakko Nurkka.

Yövyimme Frankfurt Hahnin lentokentällä, josta nälkäisten vatsojemme iloksi löytyi 24/7 auki oleva Mäkkäri. Sähköä antavasta pistorasiasta oli sen sijaan aluksi pula. Lentokenttätöön jälkeen nousimme koneeseen, joka lennätti meidät Portoon ja sieltä jatkoimme metrolla ja junalla Aveiron juna-asemalle, jossa paikallisten ESTIEMiläisten piti olla meitä vastassa. Etelämaalaiseen tapaan he olivat "hieman" myöhässä, mutta törmäsimme kuitenkin ajallaan (tietenkin) oleviin oululaisiin. Portugalilaisten vihdoinkin saavuttua jäimme vielä odottamaan seuraavalla junalla tulevia ESTIEMiläisiä, mutta juna, kas kummaa, ei koskaan tullutkaan. Tämä oli kuitenkin vasta alkumakua elävälle aikataululle.

Perehdytys ESTIEMiin

Otimme Aveiron yliopistolle taksin. Hinnasta en muista muuta kuin, että se oli halvempaa kuin ladatun bussikortin käyttö Suomessa. Jossain vaiheessa yliopistolla hengailua kaikki saapuneet jaettiin "perheisiin", jolloin pääsimme kunnolla tutustumaan muihin ESTIEMiläisiin. Saimme myös lyhyen johdannon järjestön toimintaan ja parhaisiin lauluihin: "Yogi is an ESTIEMer, ESTIEM, ESTIEM bear." Vieressäni seisova puolalainen opetti minulle vielä elämän merkityksen: "Piwo, wóda, Polibuda, / Sex, muzyka, Politechnika". Lisäksi voin syvällä kokemuksen äänellä sanoa, että Schnappsia kannattaa ehdottomasti pelata portviinillä.

Kun palasimme sisääntuloaulaan, se oli niin täynnä matkalaukkuja (osallistujia oli n. 250 ja joillain matkalaukun lisäksi toinen laukku, joka sisälsi eväät International Nightia varten), että päivällispizzan hakeminen aulan toisesta päästä oli aikamoista uimista matkalaukkumeren läpi.

ESTIEM-tapahtumille ominaisella tavalla päivät oli täytetty niin, että oli hyvä kun ehti sulkea silmät ja miettiä, milloin oli viimeksi nukkunut. Teoriassa aamulenkki alkoi seitsemältä ja aamiainen tunnin päästä siitä. Ensimmäisenä aamuna heräsin, tai tarkemmin ottaen huonekaverini kaveri herätti meidät lenkille, mutta mennessämme ulos selvisi, että meidän hostellilta ei juuri sinä ensimmäisenä aamuna ollut lenkkiä, koska kaikki nukkuivat. Koska olin kuitenkin jo noussut ylös sängystä, lähdin parin saksalaisen kanssa omatoimiselle lenkille - ainoalle sillä viikolla, ellei lasketa pikakävelyitä yliopiston, hostelin ja kanttiinin välillä.

Kokouksia ja paikallista ruokaa

Kokoustaminen (matkan aiheena oli siis juhlimisen ja valvomisen lisäksi kuluvan vuoden hallituksen raporttien kuunteleminen sekä seuraavan hallituksen ja toimareiden valitseminen) alkoi "tasaa" yhdeksältä, pienellä liikkumavaralla. Suomalaisesta näkökulmasta liikkumavaralla ylittäneet delegaattit joutuivat onneksi auditorion lavalle suorittamaan rangaistustehtävänsä. Yliopistolla oltiin noin 12 tuntia päivässä, mihin kuuluivat kahvitauot, ruokailu, kokoukset sekä parina päivänä koulutuksia ja työryhmäilyä, mm. mielestäni erittäin kattava koulutus TIMES-casekilpailuun. Aikatauluun oli myös merkitty kohta nimeltä "free time", mutten koskaan kyllä päässyt kokemaan sitä..

Ruoasta pieni kommentti, vaikka se onkin sellainen toiminto, jonka mielelläni ulkoistaisin. Aveiron alueella tehdään makeita leivoksia, ovi mole, jotka ovat ulkoapäin simpukan näköisiä ja sisällä on keltuais-sokerisekoitus. Kannattaa ehdottomasti kokeilla. Löytyy myös samanmakuista jäätelöä, jota sitäkin pääsi kahvituolla maistamaan. Muuten ruoka oli hyvinkin sämpylä-/ patonkipainotteista. Yliopiston kanttiinista sai ison annoksen riisiä liha-tai omalla kohdallani kasviskastikkeella, keiton, salaattia, hedelmän ja jugurtin. Jokainen ruokailuväline sekä sämpylä-leipä tulivat pakattuna omaan pussiinsa. Se siitä ekologisuudesta.

Poliisi: "Go left, then right, then straight, then left at the traffic lights, then right, then left at the hospital.." *olin jo kauan sitten tipahtanut kärryiltä*

Minä: "Where can I take a taxi?"

Poliisi: "Do you have bombs?"

Minä: "Sorry?"

Poliisi: "Do you have a bomb in your bag?"

Minä: "Noooo.. you can check."

Poliisi: "Get in the car."

Ja niin päädyimme Oton kanssa takaisin hostellille. Mitä sitä turhaan taksista maksaa...

Kohtaamisia poliisin kanssa

Entäs ne juhlimiset? Ensimmäisenä iltana minut shokeerasivat cocktail-hinnat, euroina suomalaiset jaettuna kolmella ja vahvuudessa kaksi kertaa tujumpia. Kaikilla oli päällä valkoiset T-paidat, joihin kirjoiteltiin kaikenlaisia viestejä. Niitä oli kyllä aika huvittavaa lukea seuraavana aamuna. Miten selittää vasemman rinnan kohdalla oleva merkintä: "LG Riga was here"? Koska kuvittelin osaavani tien baarilta hostellille, lähdimme Oton kanssa kävellen. Hetken aikaa harhailtuamme päädyimme keskustassa olevan sillan luo, jossa olimme puolisen tuntia aikaisemmin ottaneet kuvia. Onneksi paikalla oli poliisiauto, joten hain konsultointiapua. Keskustelu meni jotensakin seuraavasti:

Minä: "Hi. We're from Finland and we want to get to.. *näytän kaulassani olevaa CM:n aikataulua, jonka alaturkkaan on vartavasten tällaisia tilanteita varten kirjoitettu hostellin nimi ja osoite*. Where is it?"

Viimeinen ilta

International Nightissa tuli maistettua Itävallan kuuluisaa 80% Stroh:ta. Päätösillallisen jatkot taas olivat jossain Aveiron ulkopuolella. Muutaman madridilaisen kanssa katselimme kännykän navigaattorista huolestuneina, kuinka bussi kuljetti meitä yhä kauemmas majapaikoitamme. Sisääntulo-oven yläpuolella luki, että pääsylippu maksaa 180 euroa, mikä sai minut vähän hämmästyneeksi ja epäilin jo jossain vaiheessa, että luin väärin. Paikka oli kyllä hieno, vaikkamme saaneetkaan pitää Tie Counciliä. (Niille, jotka eivät vielä tiedä Tie Council on edellisessä Council Meetingissä Tommi Valkosen johdosta lähtenyt traditio nostaa kravattinsa otsalle, sitoa sen toinen pää toisen otsakravattillisen henkilön kravatin päähän muodostaen näin "Tie Councilin" tai "kravattihatjalkaisen".)

Aamuyöstä otimme taksin muutaman iloisen ruotsalaisen kanssa (paikalla ei ollut yhtään poliisia, jotka olisivat kyselleet meiltä kantamistamme pommeista) ja hetkellisten unien jälkeen alkoikin jo matka takaisin kotiin. Se ei tosin mennyt yhtä iloisissa tunnelmissa kuin menomatka, liekö ollut juhliminen vai yleinen unenpuute syynä. Sormeni osoittaa jälkimmäiseen.

Sen verran voin vielä sanoa, että Aveiron CM oli kaikkein aikataulukommelluksineen paras ensimmäinen ESTIEM-tapahtuma, jota olisin voinut toivoa. Nyt vain valitsemaan seuraavaa tapahtumaa, johon osallistun sekä valmistamaan ikimuistoista helmikuun Vision-seminaaria!

future > present

Tuo lahjasi ja innostuksesi kansainväliseen organisaatioon, joka työskentelee teknologian, liiketoiminnan ja innovaatioiden kärjessä. Tee yhteistyötä erilaisten, lahjakkaiden kollegoiden ja menestystäsi tukevien johtajien kanssa. Auta yrityksiä ja yhteisöjä ympäri maailman pysymään muutoksessa mukana. Teroita taitojasi alan johtavan koulutuksen ja kehityksen avulla samalla kun rakennat ihanteellista uraasi. Tutustu meihin ja löydä mahdollisuutesi! www.accenture.fi/tyopaikat
consulting | technology | outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

RED DAL RECRUIT

STEP UP THE CAREER LADDER! Join the growing REDDAL team as a full-time analyst or developer in 2014. Apply at Reddal.com
